

A Fővárosi Ítéltábla az Ormai és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Szilas Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve(**felperes címe.**) felperesnek, II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe.) által képviselt I.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe.) I. rendű, II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen jó hírnév megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. január 13. napján meghozott 33.P.20.286/2014/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a magyar légiforgalmi irányításnak a megvalósítója, 100%-os állami tulajdonban lévő, részvénytársasági formában működő gazdasági társaság, egyedüli részvényese a Magyar Állam.

Az I. rendű alperes olyan civil szervezet, amelynek feladata a polgári repülés tevékenységének követése. A II. rendű alperes az I. rendű alperes törvényes képviselője.

2011 szeptemberében az I. rendű alperes demonstrációt szervezett annak érdekében, hogy felhívja a figyelmet a felperesnél történő pénzügyi visszaélésekre. Ennek során a II. rendű alperes fehér dobozokkal megrakott talicskát tolt végig a ... székhelyétől a ...ig és a ...ig. Az eseményről videó felvétel készült, amelyet az I. rendű alperes feltöltött a ... videó megosztó oldalra 2013. augusztus 19-én és 20-án és az jelenleg is látható. A feltöltéshez az alábbi megjegyzést fűzték: „....”

A másik felvételen a II. rendű alperes a felperes székhelye előtt áll, nyakába akasztva egy táblát visel, rajta "...” felirat olvasható. A későbbi felvételeken a II. rendű alperes egy talicskát tol, a talicskán pedig az a tábla látható, amely korábban a II. rendű alperes nyakában volt. A talicskában fehér színű, feliratokkal ellátott dobozok vannak, a dobozokon pedig az alábbi feliratok olvashatóak: „....”.

A II. rendű alperes 2013. augusztus 22-én elektronikus levél formájában, hozzátételezve 200 személy részére továbbított a demonstrációt tartalmazó felvételekre mutató linket, a következő üzenettel: „Sziaztok, ajánlom figyelmetekbe. Üdvözléssel: II.rendű alperes neve”.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy

két linken keresztül elérhető videót – a videón megjelenő, a II. rendű alperes nyakába akasztott, majd az általa tolt talicskán elhelyezett táblán olvasható azon valótlan tényállítást híresztelve, hogy ...” – a ... videó-megosztó oldalra 2013. augusztus 19-én feltöltötte;

– és ahhoz megjegyzésként azt a valótlan tényállítást fűzte, hogy „...”, megsértette a felperesnek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, tekintettel arra, hogy a híresztelt tények és a kapcsolódó tényállítás félreérthetetlenül arra utalnak, hogy a felperesi társaság jogellenes pénzügyi gazdálkodást folytat;

az I. rendű alperes azzal, hogy két további linken keresztül elérhető videót – a videón megjelenő, a „...” feliratokkal ellátott fehér dobozokkal összefüggő, a II. rendű alperes nyakába akasztott, majd az általa tolt talicskán elhelyezett táblán olvasható azon valótlan tényállítást híresztelve, hogy ...”- a ... videó-megosztó oldalra 2013. augusztus 20-án feltöltötte és ahhoz megjegyzésként azt a valótlan tényállítást fűzte, hogy „...” megsértette a felperesnek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, tekintettel arra, hogy a híresztelt tények és kapcsolódó tényállítás félreérthetetlenül arra utalnak, hogy a felperesi társaság jogellenes pénzügyi gazdálkodást folytat;

a II. rendű alperes azzal, hogy 2013. augusztus 22-én az első és második kereseti kérelemben megjelölt videók által megjelenített és a videókhoz fűzött megjegyzésekben szereplő valótlan tényállításokat híresztelve, elektronikus levél formájában, hozzávetőlegesen 200 személy részére továbbította az első és második kereseti kérelemben írt videókra mutató linkeket, a következő üzenettel: „Sziaztok, ajánlom figyelmetekbe. Üdvözléssel: II.rendű alperes neve,” megsértette a felperesnek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, tekintettel arra, hogy a híresztelt tényállítások félreérthetetlenül arra utalnak, hogy a felperesi társaság jogellenes pénzügyi gazdálkodást folytat.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a jogsértés abbahagyására és tiltsa el őket a további jogsértéstől;

– kötelezze az alpereseket személyenként 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés megfizetésére;

– továbbá kötelezze az I. rendű alperest a kereseti kérelemben megjelölt videók internetről történő eltávolítására.

Keresetének ténybeli alapjául arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes által feltöltött videón a talicskára helyezett, jól látható felirat tényállításnak a híresztelése és valótlan tényállítás a feltöltött videóhoz fűzött megjegyzés is. Ebből az alperesi tényállításból mindazok, akik a videót és annak tartalmát, továbbá a videóhoz fűzött írásos megjegyzést megismerték, azt a felperesre nézve rendkívül hátrányos következtetést vonják le, hogy a felperesnél a gazdálkodását érintő törvénysértések történnek, a felperes gazdálkodása nem felel meg a törvényesség, a célszerűség és az eredményesség követelményeinek. A talicskában lévő fehér dobozok, a rajta szereplő feliratokkal azt a hamis látszatot szimbolizálják, hogy a felperes a közpénzeket jogellenes módon használta, azokat jogtalan szolgáltatás formájában a dobozokra írt szervezeteknek juttatta a felelős gazdálkodás megsértésével és az elszámolás kötelezettsége nélkül.

Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, tagadták a jogsértés megtörténtét. Álláspontjuk szerint nem sértik meg a felperes személyiségi jogait azzal, hogy feltárják a felperes korrupcióra, felelőtlen gazdálkodására, beruházásaira, a légi forgalom biztonságát veszélyeztető tevékenységére a közvélemény figyelmét. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes, mint 100%-os állami tulajdonban működő gazdasági társaság, alaptevékenységével fontos közfeladatot lát el. Ezért gazdálkodásának átláthatósága, működésének törvényszerűsége, a légi forgalom biztonságának garantálása fontos közérdek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Ítéletének indokolásában Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésére, a Legfelsőbb Bíróság 12., 13., 14., 15. számú Polgári Kollégiumi Állásfoglalására, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V.26.); 36/1994. (VI.24.); 2013.II/01193/2013. számú határozatára, az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 1., 2., 3. §-ára, a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. §-ára és a civil szervezetekről szóló 2011. évi CLXXV. törvény 3. §-ára hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az I. rendű alperes civil szervezet, amely céljaul és feladatául tűzte ki a magyarországi légi irányítás tevékenységének az ellenőrzését. E tevékenységét gyakorolva kívánták egy demonstráció keretében a közvélemény figyelmét felhívni arra, hogy álláspontjuk szerint nem megfelelően történik a felperesnél a vagyonnal való gazdálkodás.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű alperes által szervezett demonstráció a véleménynyilvánítás egyik tipikus formája. Az alperesek a felperessel kapcsolatos álláspontjuknak kívántak a demonstráció keretében hangot adni, majd az arról készült felvételek interneten történő megosztásával a szélesebb nyilvánosságot kívánták elérni. Az alperesek a következtetésük, álláspontjuk megfogalmazásával, nyilvánosságra hozatalával nem léptek túl a véleménynyilvánítás Alaptörvény biztosította keretein.

Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes 100%-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaság, ezért bírálhatósága szempontjából egy tekintet alá esik a közszereplőkkel. A megfogalmazott kritika, bírálat olyan demokratikus alapjog, amely miatt a felperes nem kérheti személyiségi jogának, így jóhírnevének megsértését, hanem az alperesek által megfogalmazott kritikát a felperes tűrni köteles. A véleménynyilvánítási szabadság alapjog, ennek megfelelően nem tagadható meg azért, mert a demonstráción elhangzottak a felperes érdekét, szemléletét vagy érzékenységét esetlegesen sértik.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Elsődleges fellebbezési kérelmében azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a pontosított keresetének teljes egészében adjon helyt.

Másodlagosan az elsőfokú, megalapozatlan és jogszabálysértő ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A hatályon kívül helyezésre irányuló kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a per érdemére kiható módon, nem a felperes bírósági felhívásra pontosított keresetében foglaltakról határozott, ezáltal megsértette a Pp. 3. § (2) és 213. § (1) bekezdésben foglaltakat. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokból részben helytelen, iratellenes tényállást állapított meg, amely érdemi kihatással volt a jogvita elbírálásra. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, amellyel megfosztotta a felperest attól a jogtól, hogy keresete elutasításának indokait kellő részletességgel megismerje.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmét elsődlegesen azzal indokolta, hogy az alperesek kijelentései nem véleménynyilvánítások, hanem valótlan tényállítások. Az állami pénzek ...ból való kitalicskázására való utalás azt a valótlan tényt jeleníti meg, hogy a felperesnél jogellenesen, bűncselekmények szervezett elkövetése útján tűnnek el állami pénzeszközök. A kijelentésben egyetlen olyan elem sem szerepel, amely értékítéletnek vagy bírálatnak volna minősíthető, ugyanis az alperesi közlés a rendkívül súlyos, büntetőjogi felelősséget felvető cselekmények elkövetését tényként kezeli. A kijelentés tényállítás jellegét az is alátámasztja, hogy egy bűncselekmény elkövetése elméletileg bizonyítható.

Amennyiben az ítélet tábla osztja az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy az alperesi

megnyilvánulások nem valótlan tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősülnek, az alperesek kijelentései akkor is túllépték a véleménynyilvánításhoz való jog alkotmányos kereteit. A véleménynyilvánítás azért lép túl az alkotmányos kereteken, mert minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet, indokolatlanul bántó, sértő, lealázó, illetve a véleménynyilvánítás közvetve vagy közvetlenül valótlan tényállítást tartalmaz.

Hivatkozott arra is a felperes, hogy egy személy nevének bűncselekménnyel való kapcsolatba hozása mindaddig alkalmas a jóhírnév sérelmének előidézésére, amíg az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság a bűncselekmény elkövetését jogerős ítéletével meg nem állapította. Mivel az alperesi megnyilvánulások annak a valótlan látszatnak a keltésére törekednek, hogy a felperesnél bűncselekményeket megvalósító jogellenes gazdálkodás folyik, az alperesek kijelentései véleménynyilvánításként sem tekinthetők olyannak, amelyek beleférnek a véleménynyilvánításhoz való alapjog alkotmányos keretei közé. Az alperesi közlések még véleményként sem feltétlenül amiatt jogsértőek, hogy indokolatlanul sértő, bántó vagy lealázó jellegűek, hanem azért, mert rendkívül súlyos, valótlan, minden ténybeli alapot nélkülöző tényállításokat tartalmaznak.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Hivatkoztak a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.379/2015/3. számú, a jelen perben hozott elsőfokú ítélet után kelt ítéletére, amely az ...” kijelentést jogerősen véleménynyilvánításnak minősítette.

A fellebbezés alaptalan.

A fellebbezés alapján az ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan, a per érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási szabálysértést, amelynek orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése szükséges.

Alaposan hivatkozik a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság hívta fel a felperest keresetének pontosítására, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási része – a 3. oldal 1-3. bekezdéseiben – ennek ellenére mégsem a pontosított keresetet, hanem a keresetlevélben előterjesztett keresetet tartalmazza.

A keresetlevélben, illetve a 11. sorszám alatti előkészítő iratban előterjesztett kereseti kérelem között az a különbség, hogy a keresetlevélben szereplő első kereseti kérelem vonatkozik a talicskás demonstrációról készített és a ... megosztó oldalra 2013. augusztus 19. napján feltöltött, illetve a 2013. augusztus 20. napján feltöltött és a demonstrációról, illetve a demonstrációt követő eseményekről készített, több fénykép összeállításából készített felvételle; és mindkét felvétellel kapcsolatban állítja a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértését.

Ezzel szemben a 11. sorszám alatti előkészítő iratban előterjesztett keresetpontosítás első kereseti kérelemként a 2013. augusztus 19. napján feltöltött felvételre hivatkozik, azt akként pontosítva, hogy a felperes jóhírnevének megsértését azon tény híresztelése jelentette, hogy ...”, valamint az a valótlan tényállítás, hogy a demonstráció célja az illetékesek figyelmének felhívása a légi közlekedésben tapasztalható visszaélésekre.

A keresetpontosításban előterjesztett második kereseti kérelem pedig elkülönítve tartalmazza a 2013. augusztus 20. napján feltöltött felvétellel elkövetett személyiségi jogsértést az ...” valótlan tényállítást híresztelő, valamint a légi közlekedésben tapasztalható visszaélésekre utaló valótlan tényállítással.

A keresetpontosítás tehát annnyival több az eredeti kereseti kérelemnél, hogy kifejezetten hivatkozik az ...” híresztelt ténnyel való személyiségi jogi sérelemre is.

Tény, hogy az elsőfokú ítélet jogi indokolási része tévesen, az eredetileg előterjesztett kereseti kérelmet tartalmazza. Ugyanakkor az ítélet a felperes előadásaként – az ítélet 4. és 5. oldalán – rögzíti azt is, hogy a felperes mindkét felvétel esetén a jóhírnevét megsértő tény híresztelésének tekinti az ...” állítást is. Tartalmazza az ítélet jogi indokolása azt is, hogy ezt az állítást a felperes miért tekinti magára nézve sérelmesnek.

Ezért az ítélet tartalmát egységesen értelmezve úgy tekintette az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság elbírált a felperesnek a 11. sorszám alatti keresetpontosításában előterjesztett valamennyi kereseti kérelmét.

Alaposan sérelmezi a felperes fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben iratellenesen állapította meg és indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem teszi lehetővé az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A Pp. 252. § (2) bekezdése alapján ugyanis az indokolási kötelezettség megsértése csak és kizárólag akkor ad alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, ha az elsőfokú határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság döntését mire alapította, ezért az érdemi határozat nem bírálható felül.

Az ítélet indokolásának hiányosságait – miután a helyes tényállás megállapításához szükséges adatok rendelkezésre állnak – az ítélőtábla a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján ítéletében pótolhatja. A másodfokú bíróság ugyanis teljes egészében felülbírálhatja az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást, ahhoz nincs kötve, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül önállóan mérlegelheti a bizonyítás eredményét, új tényállást állapíthat meg (EBH 2006.1526) és a másodfokú bíróságnak lehetősége van arra is, hogy a hiányos indokolást kiegészítse.

Az elsőfokú eljárás alapján az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosította, a nem bizonyított, a jogvita eldöntése szempontjából nem jelentős, illetve iratellenes megállapításokat az elsőfokú ítéletből mellőzte és a hiányos indokolást kiegészítette.

Nem ad alapot a hatályon kívül helyezésre az sem, hogy a felperes álláspontja szerint nem egységes az elsőfokú bíróság joggyakorlata. A felperes fellebbezéséhez csatolt 62.P.24.797/2012/7. számú ítélet ugyanis más tényálláson és más sérelmezett kijelentéseken alapul. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy a felperes által hivatkozott ítélet érdemi döntése azon alapult, hogy a ... Szakszervezete alperes a felperes keresetére érdemben nem tett nyilatkozatot, a tárgyaláson nem jelent meg, ezért az eljáró bíróság úgy tekintette, hogy a felperes keresetében előadott tények valóságát nem vitatta.

Csak megjegyzi az ítélőtábla, hogy az ellentétes tartalmú bírói gyakorlat egyébként sem alapozza meg az ítélet hatályon kívül helyezését.

Az ítélőtábla álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság nem vétett olyan súlyos eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna, ezért a fellebbezést az ítélőtábla érdemben vizsgálta.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint pontosítja és kiegészíti:

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzi azt a megállapítást, amely szerint a felek között több polgári és büntető eljárás is folyamatban van, illetve azt a megállapítást, amely szerint nyomozás van folyamatban a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságvédelmi Osztály I. Kiemelt Ügyek Osztályán, a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságvédelmi Osztályánál, valamint a XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészségen.

Ezen mellőzött megállapítás helyett az ítéletábra az alábbiakat rögzíti:

A Fővárosi Törvényszék előtt 26.P.20.521/2012. szám alatt a ... Zrt. felperes és II.rendű alperes neveI. rendű, valamint a ... Szakszervezete II. rendű alperes között a 2011. szeptember 19. napján a ... Szakszervezete által ...**en** szervezett demonstráció során elhangzott feliratok és közlések felperes jóhírnevét sértő jellegének megállapítása miatt volt per folyamatban.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. A Fővárosi Ítéletábra az 1.Pf.20.379/2015/3. számú ítéletében egyéb rendelkezések mellett az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és azt állapította meg, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnevét a demonstráción annak valótlan állításával, hogy a felperes megfenyegette, megfélemlítette a ... Szakszervezetének tagságát és a munkavállalókat, és a további jogsértő magatartástól eltiltotta. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit – így azt a rendelkezését is, amely az ...” kijelentés felperes jóhírnévhez fűződő joga megsértésének megállapítására irányuló keresetét elutasította – helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az a közlés, hogy: ...” véleménynyilvánítást tartalmaz, amely során a ... Szakszervezete alperes a felperes gazdasági döntéseit minősíti és a markánsan megfogalmazott, éles hangvételű kritika nem minősül önkényeskedőnek és ezáltal jogsértőnek (Fővárosi Ítéletábra 1.Pf.20.379/2015/3. számú ítélet 8. oldal, 1., 2. és 3. bekezdése).

A Fővárosi Törvényszéken 62.P.24.797/2012. szám alatt a ... Zrt. felperes és a ... Szakszervezete alperes között volt folyamatban személyiségi jog megsértése iránti per. A bíróság ítéletében megállapította azt, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az ... és az ... Bizottságának elnökéhez írt leveleiben tett valótlan állításokkal. Az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság egyebekben a tényállást helyesen állapította meg és a jogvita elbírálásában irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával – de szükségtelenül részletes ismertetésével – érdemben helyes döntést hozott.

Osztja az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a 2011. szeptember 19. napján szervezett demonstráció és ezzel egyidejűleg a rendezvényen használt, a II. rendű alperes által tolt talicskában lévő tábla ...” felirata, majd a demonstrációról készült videó felvétel és fénykép összeállítás videó megosztó oldalra történt feltöltése során tett „....” megjegyzés – véleménynyilvánításnak minősülnek.

A felperes fellebbezésében is hivatkozott BDT 2011.2403. számú eseti döntés fejti ki azt, hogy a jóhírnév sérelme szempontjából tényállításnak csak a múltban vagy a jelenben történt konkrét cselekményre vagy eseményre vonatkozó közlés minősül. A fellebbezésben kifejtetteknek megfelelően a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolása az ún. bizonyíthatósági teszt alapján történik: vagyis az a közlés, amelynek valósága vagy valótlansága bizonyítható, az tény; amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az vélemény. Egy állítás azonban csak akkor bizonyítható, ha az egy konkrétan meghatározott cselekményre vagy eseményre vonatkozik. Konkrét állítások nélküli, általános jellegű, konkrétumokat nélkülöző megfogalmazás csak azt a felperesi értékítéletet juttatja kifejezésre, hogy a felperes pénzügyi tevékenysége pazarló, felelőtlen; de konkrét bűncselekményre utaló állítást nem tartalmaz és ilyen állítás hiányában, az állítás valóságtartalmának megállapítása érdekében bizonyítás sem vezethető.

Az állami pénzek kitalicskázása és a visszaélés kifejezés használata semmilyen konkrétumot nem tartalmaz, annyira általános jelentéssel bír, hogy maga a kifejezés sem határozható meg egyértelműen, ebből kifolyólag nem is bizonyítható. A pénz kitalicskázása egy köznyelvben kialakult, a pénzek pazarló felhasználására utaló szóképi megfogalmazás, minden konkrét tartalom nélkül.

Azért sem tekinthető a felperest bűncselekmény elkövetésével vádoló tényállásnak, a felperes büntetőjogi felelősségét felvető cselekmények elkövetését tényként kezelő kijelentésnek, mert a felperes mint jogi személy, büntetőjogilag felelősségre sem vonható. Büntetőjogi felelősség kizárólag magánszemélyeket terhelhet, az általános visszaélésekre utaló kifejezések pedig semmilyen formában nem vonatkoznak meghatározott személyekre. Tévesen utal ezért a felperes fellebbezésében arra, hogy egy személy nevének bűncselekménnyel való kapcsolatba hozása a jóhírnév sérelmének előidézésére alkalmas tényállítás. Miután a felperes, mint jogi személy által elkövetett bűncselekmény fogalmilag kizárt, az pedig az alperesi állításokból semmilyen módon nem derül ki, hogy mely személyeket vádolt volna az állami pénzek felelőtlen felhasználásával, a kijelentések nem alapozhatják meg a jóhírnév sérelmét.

A II. rendű alperes által hivatkozott, a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.379/2015/3. számú ítéletében a jelen perben is vitatott ..." kijelentés elbírálása körében a Fővárosi Ítéltábla azt állapította meg, hogy a felperes pénzügyi tevékenységéről kifejtett véleménynek ténybeli alapja is van, mégpedig az, hogy a demonstráció alkalmával a figyelem felkeltése érdekében megjelentített szerződések nem vitatottan, valóban létrejött jogügyletek. Tehát az alperesek véleménye nem tekinthető minden ténybeli alapot nélkülöző tényállásnak.

Teljes mértékben osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, amely szerint annak elbírálása során, hogy az alperesek kritikája jogsértőnek minősíthető-e, nem lehet figyelmen kívül hagyni a peres felek személyét: így azt, hogy a felperes kizárólagos tulajdonosa a Magyar Állam, azaz köztulajdonban álló gazdasági társaság és tevékenysége kifejezetten a közpénzek felhasználásából közügy, ezáltal a pénzügyi tevékenysége konkrét szerződéseinek gazdasági célszerűség szempontjából történő megítélése körében fokozott tűrési kötelezettsége áll fenn. Az I. rendű alperes pedig olyan civil szervezet, amelynek kifejezetten célja a felperes tevékenységének figyelemmel kísérése. A felperes a tevékenységével összefüggésben kifejtett kritikát ezért túrni köteles.

Ezen indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás kiegészítésével, a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése, 13. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 239. §. alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles.

Az alpereseknek a másodfokú eljárásban megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért az ebben történő határozathozatalt az ítéltábla mellőzte.

Budapest, 2016. február 25.

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
előadó bíró

Dr. Örkényi László s. k.
bíró

A kiadmány hitelűl: